

. Moisa vannemad ja se kogudusse õppetaja lastid isse omma enneste lastele ued rubbid panna. Need ei sanub seit mittegi haigeks. Sedda ma näggin, agga Jummal parrale! ma olin pime, ma pannin roosto, ma ei tohnud sedda näkho.

Rohto posest sai kästud, et leige meie lastele need ued rubbid piddid pantud sama. Agga minna olin sanno kuulmatta, ja põisini ommad lapsed eest ära, illa sedda rummalaste uskudes. Kes surmaks lõdud on, sedda ei aita arsti • rohhi. Siiski on se nüüd tõdeste tõssi, et juba ni paljo tuhhat innimessed, kennele ued rubbid olnud keis gewdhemalt selle pärast woiwad julged olla, et nemmad mitte sureb rubbis ei suuret kui nemmad siis ka ükskord teises haiguses surrewad, mis õlesti neist ei woi õravoida, siis ollesin minna ömmeti piddand vummad lapsed ni sugguse hirmfa suurma eest hoidma, mis sureb rubbid saatwad; seit et se müsse näid sel aial mitte ennam woiwato ei olles olnud.

Kui se arst mianewal aastal siiin külas õdis ja mu lapsed näggi, siis küüsib temma minnult: kas neile need sureb rubbid olnud? Ma kõsin; ei posse! Siis ta passus, et ma neile piddin last-

mu need ued rubbid panna, ja tinnitas et nemmad siis iol mitte neid suri rubbisid ei piddanb sama. Seals jures üles temma ka, et se läbbi menne moal ja paljo teiste made sees juba mitto tuhhat innimessed neist sure rubbides peästetud on, kes muido selle haiguses ollesid surnud.

Üldile agga, armas Mart, sinno lapsed on preego ni kennad. agga nemmad woiwad, kui nad sureb rubbid sawad, leige-wähhemalt pasle nõust rikkitud sada. Gest sedda ollaad finna ömmeti näinud, kuida ni mõnni paslest kistud ja hirnus rübelik on: ja kes ei tahaks mitte ka ennenimme kennad, kui õala näogo lapsed näkha saba? Need ued rubbid agga ei tulle iol passesse, waid ülespäinis senna lohta, kus neid pannalisse. Juba selle pärast peaksid keik ued rubbid lastma panno, et siis need sureb rubbid pasle nägge ei teoto.

Ka üles orke tullab suurde rubbides paised, ja mu haigusesed, mis innimest kurtiks, pimmedaiks, ja lotumataks, kuiwa-többisels ja mitmel viisi wiggasels teggewad. Wata, armas Mart, üles temma, siiin külas on üks pimmedaiks, ja üks teine ja lõust wiggasels sanud suurde rubbide läbpi;